

PRAWDA W ŻYCIU CZŁOWIEKA

WŁODZIMIERZ ZATORSKI OSB

PRAWDA
W ŻYCIU CZŁOWIEKA

TYNIEC
WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Opracowanie graficzne:
JAN NIEĆ

Redakcja:
ALDONA SKUDRZYK
TERESA LUBOWIECKA

Korekta:
ANNA NOWAK

Superiorum permissu: Opactwo Benedyktynów
Ldz. 175/2013, Tyniec, dnia 23.09.2013 r.
Konrad Małys OSB, przeor administrator

Imprimatur: Kuria Metropolitalna
Nr 2473/2013, Kraków, dnia 19.09.2013 r.
† Jan Szkodoń, wikariusz generalny
Ks. Kazimierz Moskała, wicekanclerz
O. Tomasz M. Dąbek, cenzor

Wydanie I – Kraków 2013

ISBN 978-83-7354-487-1

© Copyright by TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów
ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków
tel. + 48 (12) 688-52-90; tel./fax + 48 (12) 688-52-91
e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl
www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa: TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	7
1. PRAWDA W METAFORZE ŚWIATŁA I SKAŁY	11
2. PRAWDA W BIBLII.....	23
3. PRAWDA NASZEGO ŻYCIA	41
4. CO JEST NASZE?.....	55
5. CEL ŻYCIA NA ZIEMI	65
6. CZYM ŻYJEMY	81
7. CHRYSZTUS DROGĄ, PRAWDĄ I ŻYCIEM ...	105
8. DUCH ŚWIĘTY	127
9. LITURGIA	149
10. <i>LECTIO DIVINA</i> . MEDYTACJA.....	177

WPROWADZENIE

Jeżeli będziesz trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami ³² i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli (J 8,31–32).

Prawda ma zasadnicze znaczenie w życiu chrześcijanina. To właśnie ze względu na nią chrześcijanie pierwszych wieków oddawali życie. Pogańska religia Greków i Rzymian była oparta o mity i właściwie nikt nie wymagał wiary w prawdziwość czczonych bóstw. Religia była rytuałem obecnym w całym życiu społecznym. Jeżeli ktoś się wyłamywał z tego rytuału, był uważany za buntownika, czy wręcz za wywrotowca. Udział w rytuale religijnym był uważany za wyraz lojalności wobec władzy i porządku społecznego. Chrześcijanie jednak nie godzili się na pozór: oddawanie czci nieprawdziwym bogom, po to tylko, by uzyskać poczucie bezpieczeństwa. Dlatego też nazywano ich w tym czasie ateistami. Chrześcijaństwo wprowadziło do religijności kategorię prawdy i dlatego mówili jednoznacznie: „Nie ma takich bogów, jakich oficjalnie się czci”. Można czcić jedy-

nie Boga prawdziwego, a nie martwe bóstwa. Bałwochwaltwo było największym grzechem w Starym Testamencie. Dlatego nie można było się godzić nawet na pozór fałszywego kultu. Tego nie rozumieli poganie, którzy byli bardzo „tolerancyjni” dla różnych bogów i kultów, poza tolerancją dla Boga jedyne­go, który nie toleruje innych bogów. Wymownym symbolem był los Panteonu, czyli świątyni wszystkich bogów. Kiedy jednak na nim postawiono krzyż, wszystkich bogów z niego wyrzucono. W chrześcijaństwie nie ma tolerancji dla pozorów. To samo odnosi się i do naszego życia: albo tolerancja dla wszystkiego, czyli w istocie brak autentycznych wartości w życiu, albo życie w prawdzie i brak tolerancji dla zła w sobie i w świecie. Jeżeli autentycznie szukamy prawdy, nie możemy się godzić na bylejakość w życiu.

Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie (Mt 6,24).

Do Boga można dojść jedynie drogą prawdy. W Ewangelii Pan Jezus mówi o sobie samym, że On sam jest tą drogą:

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

⁷ Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i moje-

go Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście (J 14,6n).

Zanim jednak rozpoczniemy mówić o prawdzie w życiu, najpierw trzeba powiedzieć coś niecoś o prawdzie, gdyż jej określenia bywają źródłem nieporozumień. Zasadniczo istnieją dwa wymiary prawdy, które się nie dają sprowadzić jedno do drugiego. Kiedy nie rozróżniamy tych dwóch wymiarów prawdy, to powstaje zamieszanie. Stąd trzeba najpierw coś o nich powiedzieć. Musimy zatem ustalić znaczenie podstawowego słowa: prawda.